

Важливою складовою навчального процесу є самостійна робота студентів. За останні десятиріччя в системі освіти виникло серйозне протиріччя – між стрімкими темпами збільшення знань та обмеженими можливостями засвоєння інформації в період навчання. Це зумовило перехід суспільства від традиційної моделі «освіти на все життя» до нової моделі «освіти протягом усього життя». ВНЗ мають насамперед формувати у студентів вміння вчитися, потребу в самоосвіті, що підвищує якість навчання [2, с. 36]. Від організації самостійної роботи багато в чому залежать результати навчання студентів та їх майбутня практична діяльність. Посилення ролі самостійної роботи означає принципово нову організацію навчального процесу у ВНЗ, який повинен будуватися таким чином, щоб розвивати у студентів здібності до саморозвитку і творчому застосуванню отриманих знань. Таким чином, сучасний освітній процес – це перехід на методи активного навчання, мета якого – якість. Саме тому процес організації самостійної роботи студентів займає провідне місце в сучасній вищій освіті і потребує уваги. При цьому вища школа має створити такі умови, які б спонукали студентів до самостійного пошуку, саморозвитку, самовдосконалення, індивідуальної творчої роботи, адже в майбутньому від цього залежатиме рівень розвитку нашої держави.

#### **Перелік посилань:**

1. Про вищу освіту : Закон України від 01.07.2014 №1556-VII.
2. Паршакова О. Проблеми організації та контролю самостійної роботи студентів у світлі Болонського освітнього процесу / О. Паршакова // Вища освіта України. – 2010. – № 2. – С. 36-43.
3. Скотт П. Глобалізація університету / П. Скотт // ВВШ «Alma Mater». – 2000. – № 4. – С. 3-8.

### **ОСОБЛИВОСТІ ТА КОНКУРЕНТНІ ПЕРЕВАГИ МАГІСТЕРСЬКОЇ ПРОГРАМИ «УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНИМ РОЗВИТКОМ» У НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ**

*О.Г. Головка, канд. екон. наук, доцент  
К.В. Орехова, канд. екон. наук, доцент  
Харківський навчально-науковий інститут  
ДВНЗ «Університет банківської справи»*

В умовах стратегічної спрямованості України на інноваційний тип розвитку адаптація суб'єктів господарювання до нових умов ринкової економіки та її активне реформування тісно пов'язані з інноваціями як рушійною силою економічного зростання.

Розширене відтворення інноваційного процесу в усіх сферах багатогранної діяльності суб'єктів господарювання, раціональне залучення інноваційного потенціалу з метою забезпечення конкурентоспроможності потребує формування механізму стратегічного інноваційного розвитку, використання якого на противагу стихійному інтуїтивному пошуку напрямів інноваційного розвитку дозволить не тільки підвищити результативність інноваційної діяльності, а і надасть потужні можливості для підвищення ефективності функціонування суб'єктів господарювання в умовах нестабільного економічного середовища. Тому виникає потреба у підготовці кваліфікованих фахівців у сфері науки, інновацій та інформатизації України.

В 2015-2016 н.р. та 2016-2017 н.р. в Харківському навчально-науковому інституті ДВНЗ «Університет банківської справи» впроваджено магістерську програму «Управління інноваційним розвитком» [2].

Мета магістерської програми «Управління інноваційним розвитком» полягає в підготовці професіоналів-управлінців в галузі інноваційної діяльності, які володіють креативним мисленням, компетентні в питаннях системного аналізу і фінансової оцінки підприємства, можуть прогнозувати та оцінювати інноваційні ризики [01].

- Перевагами магістерської програми «Управління інноваційним розвитком» порівняно з іншими є:
- орієнтація на активну діяльність випускників у сфері інновацій;
  - формування компетенцій в управлінні інноваційним розвитком підприємства;
  - набуття навичок впровадження інновацій відповідно до міжнародних стандартів.
- Особливостями магістерської програми «Управління інноваційним розвитком» є:
- формування професійних знань та компетенцій в управлінні інноваційною діяльністю та інноваційним розвитком підприємства;
  - вивчення процесу створення і просування нового продукту на ринок із застосуванням новітніх інформаційних технологій в управлінні інноваційною діяльністю;

– ведення інноваційної діяльності з урахуванням охорони та захисту об'єктів інтелектуальної власності, атестацією та сертифікацією нової продукції відповідно до міжнародних стандартів серії ISO-9000;

- отримання знань з розробки та вибору інноваційної стратегії для підприємства;
- набуття практичних навичок з управління різними типами інновацій;
- оволодіння знаннями з інноваційних ризиків, розрахунків та оцінка інвестицій;
- створення плану реалізації проектів та втілення їх у життя.

У навчальному процесі Харківського навчально-наукового інституту ДВНЗ «Університет банківської справи» використовуються інноваційні педагогічні та комп'ютерні технології, новітні методики, інтерактивні методи навчання (дискусії, рольові ігри, метод інтелектуального штурму, відкритих творчих конкурсів тощо). Магістерська програма «Управління інноваційним розвитком» має прикладний характер, поєднує традиційні та дистанційні методи навчання з проведенням наукових досліджень в області управління фінансами корпорації.

Навчальним планом підготовки магістрів передбачені обсяг викладання обов'язкових дисциплін – 34,4 % (930 год. / 31 кредит), обсяг викладання вибіркових дисциплін – 33,4 % (900 год. / 30 кредитів), переддипломна практика – 15,6 % (420 год. / 14 кредитів), підготовка магістерської дипломної роботи – 14,4 % (390 год. / 13 кредитів), атестація здобувачів вищої освіти – 2,2 % (60 год. / 2 кредити), разом 2700 год. (90 кредитів) [1].

Випускники магістерської програми «Управління інноваційним розвитком» підготовлені до виконання професійних функцій з видів економічної діяльності за «Державним класифікатором видів економічної діяльності ДК 009-96», затвердженим наказом Держстандарту України від 22.10.96 № 441, та здатні виконувати зазначену професійну роботу, займати первинні посади згідно довідника кваліфікаційних характеристик професій працівників, а саме: науковий співробітник (маркетинг, ефективність підприємництва, раціоналізація виробництва); економіст; аудитор; економіст з планування, оглядач з економічних питань, консультант з економічних питань, економічний радник, економіст з фінансової роботи, економіст з бухгалтерського обліку та аналізу господарської діяльності, економіст, аудитор, бухгалтер-експерт, бухгалтер-ревізор [02].

Випускники магістерської програми «Управління інноваційним розвитком» можуть працювати на посадах науково-педагогічного працівника вищого навчального закладу III-IV рівня акредитації.

#### **Перелік посилань:**

1. Кафедра фінансів. Харківський навчально-науковий інститут ДВНЗ «Університет банківської справи» / Офіційний Інтернет-ресурс. – Режим доступу : <http://khibs.ubs.edu.ua/departement/kafedra-finansiv-ta-finansovo-ekonomichnoy-bezpeki/>
2. Орехова К. В. Удосконалення методичного підходу до оцінювання професійної майстерності викладачів / К. В. Орехова, О. Г. Головка // Електронне наукове видання Міжнародний науково-практичний журнал «Фінансовий простір». – 2015. – № 1. – Режим доступу : [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Fin\\_pr\\_2015\\_1\\_29](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Fin_pr_2015_1_29).

## **ПРАГМАТИЧНА МЕТОДОЛОГІЯ Б. ГАВРИЛИШИНА ЯК ПАРАДИГМА ВИКЛАДАННЯ ЕКОНОМІЧНИХ ДИСЦИПЛІН В СУЧАСНИХ УМОВАХ**

*В.Д. Карпенко, канд. філос. наук, доцент  
ПВНЗ «Вінницький фінансово-економічний університет»*

Аналіз публікацій, присвячених пошукам шляхів оптимізації методологічних засад процесу викладання економічних дисциплін у вищих закладах освіти у контексті євроінтеграційних прагнень України, свідчить про посилення уваги наукової спільноти та економістів-практиків до концептуальних засад «архітектури суспільних ладів», сформульованих Б. Гаврилишином [1]. Будучи радником кількох українських президентів, йому так і не вдалось за життя реалізувати свою давню мрію про розбудову незалежної України як заможної держави, але прогностичний потенціал його методології, як і гасло «мислити глобально, діяти локально», видається надзвичайно актуальним.

В умовах економічної і політичної глобалізації, кризи та нестабільності важливо з'ясувати особливості прагматичної методології, запропонованої Б. Гаврилишином у його доповіді Римському клубу з тим, щоб сприяти формуванню більш реалістичної теоретичної моделі так званого «ефективного суспільства», визначити перспективні напрямки посилення ефективності реформування різних сфер суспільного життя в Україні. На думку Б. Гаврилишина, сучасна економічна теорія потребує ідеологічного визволення та утвердження прагматичної теорії, що стала б привабливою для всіх. В її основі має бути абсолютна цінність – людина та її життя. Усі інші явища повинні розглядатись через призму людини. Оскільки цінності існують лише через людину та суспі-